

Thời sự Văn học nghệ thuật
Chủ đề: Âm nhạc
Tác giả: Lan Chi

Những vụn vặt đời sống quanh tôi

Anh Ra Đi Mùa Thu

MỘT

Bây giờ là mùa Thu ở Brisbane. Mùa Thu nơi này không khác CA bao nhiêu nghĩa là chỉ se lạnh và không có lá vàng đẹp diễm lệ như những mùa thu Đông Bắc Hoa Kỳ mà tôi đã một thời ở đây.

Mưa. Mưa không lớn mà nhẹ nhàng và rả rích. Tôi thích mưa như thế. Ngồi trong nhà, nhìn mưa bay bay qua vương cửa sổ là một thú vui nho nhỏ. Mỗi khi nhìn mưa bay thế này, lòng tôi lại trĩu nặng nhớ Virginia. Những ngày mùa đông xưa ở Virginia, tôi cũng ngồi bên cửa sổ và ngắm tuyết rơi. Trên đời này có lẽ hoa xuân tuy đẹp nhưng không thể nào sánh được với cảnh lá vàng ngập lối hay tuyết trắng bay bay.

Tháng Hai buồn vừa mới qua. Bốn năm xưa vào tháng Giêng, Hà Thanh vẫy tay chào ra đi. Tháng Hai năm nay thì Nguyễn Văn Đông mỉm cười từ già.

Tôi buồn lắm.

Năm xưa, tôi viết “Hai Người Tôi Muốn Gặp Bây Giờ”. Đó là Hà Thanh và Nguyễn Văn Đông. Tôi yêu tiếng hát Hà và tôi yêu dòng nhạc lính Nguyễn Văn Đông. Với tôi thì chỉ Hà Thanh mới hát được Về Mái Nhà Xưa, Khúc Tình Ca Hàng Hàng Lốp Lốp, Mấy Dặm Sơn Khê, Hải Ngoại Thương Ca, Nhớ Một Chiều Xuân hay đèn thế. Chưa ai có sáng tạo độc đáo như Hà trong Hải Ngoại Thương Ca phải không.

Tôi ao ước được gặp hai người tôi yêu mến thế nhưng “duyên phận” giữa tôi với hai người ấy chắc chỉ đến thế. Chỉ đến thế là chỉ trò chuyện qua điện thoại hay e-mail và không bao giờ gặp mặt nhau.

Giờ này thỉnh thoảng đêm khuya chợt vô tình nghe Hà hát, tôi lại có cảm giác nhói đau và tôi đã thảng thốt gọi “Hà ơi” rồi nước mắt ứa ra. Giọng nói reo vui và cả tính tình nghịch ngợm trẻ trung của Hà vẫn còn mãi trong tôi.

Nguyễn Văn Đông thì không thế. Tôi ít trò chuyện với anh nhưng những lá mail dí dỏm của anh thì sao giống tính nghịch ngợm của Hà đến vậy.

HAI

Biến cố 1975 đã phá hỏng nhiều thứ. Cả một miền Nam rực rỡ với nhiều thành tựu trong mọi mặt bị chững lại rồi tụt lui. Bao nhiêu nhân tài miền Nam từ đó sống như chết. Tác phẩm của họ nhất là các sáng tác trong lãnh vực âm nhạc, thơ, văn, kịch, họa không được phổ biến rộng rãi và mạnh mẽ như xưa. Thì một triệu người Việt hải ngoại tản mác khắp thế giới làm sao sánh được với số dân đông đảo trong nước.

Nguyễn Văn Đông chưa bao giờ được tự do kể từ 1975. Khi chọn con đường ở lại vì cha mẹ già đơn độc, ông đã phải trả cái giá hơn mười năm tù mà nhiều lúc mạng sống như chỉ mảnh treo chuông. Nếu không vì tình trạng sức khỏe nguy cấp thì có lẽ ông vẫn chưa được thả. Lần thứ hai, Nguyễn Văn Đông từ chối không đi Mỹ cũng vì tình trạng sức khỏe và cũng vì “người bạn nhỏ” không muốn đi Mỹ. Người bạn nhỏ ấy gọi ông là chú từ thuở Continental đã hết lòng chăm sóc ông, nuôi ông khi ở tù, vực ông dậy từ lưỡi hái của tử thần và ông sống nốt những ngày còn lại với chị.

Nếu Nguyễn Văn Đông là một kẻ hèn thì ông đã chấp nhận mọi đề nghị từ nhà cầm quyền cs như vào Hội Văn Nghệ TP, tham gia Mặt Trận Tổ Quốc. Thậm chí họ cũng sẽ sẵn sàng đề cử và cho ông trúng cử dân biểu quốc hội để đóng vai trò tô đẹp cho bộ mặt (dân chủ giả hiệu) của chế độ. Ông sẽ được hưởng nhiều ưu đãi vì ông không chỉ là một nhạc sĩ nổi tiếng mà ông còn là một Đại tá của Quân Lực VNCH.

Thế nhưng Nguyễn Văn Đông không làm thế.

Ông sống thu mình, lặng lẽ. Như Nguyễn Văn Đông từng viết: ông chỉ trả lời Hoàng Lan Chi là nhiều nhất và đưa tài liệu cho Du Tử Lê viết khi DTL về lại Mỹ. Ngoài ra, ông tránh tiếp xúc hải ngoại. Lý do, cứ mỗi mùa lễ lớn của vc thì ông “lặng lẽ lặn ra ồm trước đó một tuần”. Họ sẽ làm khó ông khi ông “khép cửa” vào ngày lễ của vc và “mở cửa” với hải ngoại.

Tôi và nhiều bạn hữu đứng đắn và tử tế đã nghĩ rằng: chỉ với sự bất hợp tác của Nguyễn Văn Đông sau khi ra tù cũng đủ chứng minh con người và tư cách của ông. Ngoài ra, trong tù đầy, Nguyễn Văn Đông chưa bao giờ làm ăng-ten hay hại anh em. Sự việc viết vài bản nhạc với vài câu nhẹ, không phải là lý do để vài kẻ dám lớn lối phê bình Nguyễn Văn Đông. Đó là những kẻ hoặc quá khích, hoặc đố kỵ ganh tị hoặc ra vẻ ta đây cương cường.

Tôi cũng nghĩ rằng hành động XYZ gia nhập văn nghệ hát hò nhạc đỏ, hay ABC viết bài ca tụng “bác ra đi tìm đường cứu nước” thì cũng như việc Nguyễn Văn Đông viết vài câu nhạc kiểu này “từ nơi này người đã ra đi”. Tôi đồng ý với câu viết sau của cựu Đại úy Bùi Xuân Cảnh “Mọi lời nói của cựu quân nhân khi ở tù đều vô giá trị”.

Những người khác ra tù và tương đối sống dễ thở nhưng Nguyễn Văn Đông thì không thể. Giữ trọn cái khí phách của người VNCH, không hợp tác với chế độ mới đủ để chúng ta cảm mến ông.

BA

Nhiều năm xưa, TT Thúy Nga đã vài lần nỗ lực đưa Nguyễn Văn Đông ra hải ngoại nhưng không thành. Lần đầu như ông tâm sự và gửi cả chúng có cho tôi thì Mỹ không cấp visa. Lần hai, có lẽ lại do ông. Luỡng lự vì e ngại khi trở về sẽ nhiều khó khăn cho cửa hàng nhỏ của chị Thu.

Ông cũng ao ước du lịch ngắn một chuyến không phải cho Thúy Nga mà vì nghe tôi rủ rê “Anh nhớ đi vào mùa Thu. Em sẽ đưa anh vào rừng thu lá đỏ. Cùng ngồi trên một cành cây gãy trong rừng, anh hãy kể cho em nghe mọi thứ về anh. Từ những chuyện tình cho đến những ngày tù ngục”. Nguyễn Văn Đông đâu phải không biết mùa thu diễm lệ của xứ Mỹ vì ông đã từng tu nghiệp [ở Mỹ] cơ mà. Thế nhưng mùa thu lá đỏ, ngồi trong rừng thu, nghe lá thu xào xạc bên cạnh cô em gái mà ông quý nhất trên đời thì đó là hạnh phúc mà Nguyễn Văn Đông hằng ao ước. Tiếc thay chút nhỏ nhoi ấy cũng không thành. Từ 2015, sức khỏe ông kém dần.

Sau khi ông mất, TT Thúy Nga đã tìm tất cả các nhạc phẩm Nguyễn Văn Đông có trong DVD và làm nhiều volume ở youtube. Giới trẻ trong nước lúc bấy giờ mới biết đến tên tuổi Nguyễn Văn Đông và nghề ngành. “Sao hay thế”. Tôi đọc những gì từ giới trẻ trong nước viết mà ngậm ngùi.

Quyết định ở lại không đi trong chương trình H.O của Nguyễn Văn Đông có thể là một sai lầm vì nếu ông đi thì ông đã vẫn được sáng tác nhạc theo trái tim ông. Nếu ông đi, giới trẻ hải ngoại và trong nước đều biết đến nhạc ông từ lâu lắm chứ không phải chỉ khi ông nằm xuống.

Sắp tới đây, Thúy Nga có chương trình “Chiều Mưa Biên Giới” để tưởng nhớ ông ở Nam CA tại một Art Center ngay trên đường Brookhurst. Họ liên lạc xin phép sử dụng tài liệu của tôi. Tôi đồng ý ngay. Lý do: dù tôi có viết bài, làm chương trình phát thanh bao nhiêu đi nữa thì mức độ phổ biến không thể bằng Thúy Nga. Khi Trần Nhật Phong hỏi ý tôi là có cho cô Thủy gọi điện thoại không, tôi bật cười “VC vinh danh Nguyễn Văn Đông thì chị cũng hoan hô, nói gì đến Thúy Nga!”.

Chị họ tôi nói đùa “Tài liệu từ em thật là quý. Không ai có audio ông Nguyễn Văn Đông nói về Hà Thanh, Phiên Gác Đêm Xuân, rồi lại còn dí dỏm kể chuyện lancer Thanh Tuyền, Giao Linh. Em tôi lý tưởng chứ người khác là họ lấy tiền bản quyền”.

Chị ấy không biết, tôi còn tặng lại cho Thúy Nga, một USB mà năm xưa Nguyễn Văn Đông gửi cho tôi. Trong đó ông chia thành Danh sách nhạc Nguyễn Văn Đông, Album nhạc, Chương trình Tổng Hợp Ca Sĩ (một nhạc phẩm do nhiều ca sĩ hát), Nhạc Giáng Sinh, Tân Cổ Giao Duyên, Giáng Sinh trong Tân cổ Giao Duyên, Hình Nguyễn Văn Đông. Tôi nói với Thúy Nga rằng tôi sẽ thu thập mọi bài viết sau khi Nguyễn Văn Đông ra đi để bỏ thêm vào USB với tên “Tiễn Biệt Nguyễn Văn Đông”.

Tất nhiên sẽ là bài viết của tôi và những cây bút đứng đắn. Tôi không thể chọn bài từ những người viết bậy. Họ rất tệ khi lợi dụng Nguyễn Văn Đông không còn nữa để dính chính. Những lời bịa đặt của họ, tôi nghĩ người hiểu biết sẽ đoán được ngay. Lý do: Nguyễn Văn Đông là người Nam, lớn tuổi, trầm tĩnh, đĩnh đạc và ông rất cẩn trọng. Không bao giờ có sự việc Nguyễn Văn Đông từ VN mà gọi điện thoại cho CTT từ trước 2000 và cũng không bao giờ Nguyễn Văn Đông có những ngôn ngữ “đặc sệt Bắc kỳ” như CTT đã “put vào miệng Nguyễn Văn Đông”. CTT cũng là người bịa đặt Nguyễn Văn Đông có bằng tiến sĩ Âm Nhạc để rồi vài người “ngớ ngẩn” đã viết theo vậy.

Tôi cũng đề nghị Thúy Nga tặng USB cho khách VIP còn thì bán mười đồng gì đó cho người khác. Tiền ấy sẽ gửi cho chị Thu để làm từ thiện cho Nguyễn Văn Đông. Tôi mong rằng khán thính giả yêu quý Nguyễn Văn Đông sẽ không tìm sách “sang” USB ra nhé.

Cô Tô Ngọc Thủy có lần nói “Con nghe cô kể về chú, con thấy rợn người. Giống như chú đã linh thiêng xui khiến sao con đọc được bài Kỷ Niệm của cô viết về chú trong Facebook của anh Trần Nhật Phong và con nhờ ảnh liên lạc với cô. Nhờ vậy chương trình về chú sẽ có được nhiều audio giá trị”.

Tôi mong chương trình Nguyễn Văn Đông ở Nam CA sẽ đông người dự và DVD sau đó được đón nhận. Tôi mong giới trẻ sau này trong nước sẽ biết đến một nhạc sĩ tài hoa trước 75 của VNCH: Nguyễn Văn Đông với dòng nhạc lính bi hùng và Phượng Linh với nhạc bolero, ông tổ của tân cổ giao duyên kiêm soạn giả cải lương.

Bây giờ là mùa Thu.

Người nhạc sĩ thứ hai tôi yêu mến đã bỏ tôi mà đi.

Không biết có khi nào anh về, nhéo tai trái của tôi để cho tôi biết: thế giới bên kia là có Thật không nhỉ.

Hà Thanh ơi, chị gặp Nguyễn Văn Đông nhé. Ngày xưa anh đã viết tiếng hát chị là một trong khoảng năm người anh ưng ý nhất nhưng rồi chị bỏ anh đi lấy chồng để mình anh

trên con đường nghệ thuật. Giờ này nơi xa ấy Hà đang hát bài gì của anh cho anh nghe hả Nguyễn Văn Đông?

Hoàng Lan Chi
3/2018

Bài liên quan:

§ [Kỷ Niệm với Nguyễn Văn Đông kỳ 5 - March 14, 2018](#)

§ [Kỷ Niệm với Nguyễn Văn Đông kỳ 4 - Vũ Thúy Nga-Kim Cương và Khánh Ngọc - Trường Sa Lương Tri Thế Giới - March 10, 2018](#)

§ [Kỷ Niệm với Nguyễn Văn Đông kỳ 3 - Nỗi lòng người ở lại - Tiền bán quyền ngày xưa-NVD, một người hào hoa lịch lãm - March 7, 2018](#)

§ [Kỷ Niệm với Nguyễn Văn Đông kỳ 2 - NS Trường Sa, Hăng đĩa VN và Sóng Thần, Thúy Nga mời NVD vào 2006 - March 5, 2018](#)

§ [Kỷ Niệm với Nguyễn Văn Đông kỳ 1 - Mấy Dặm Sơn Khê - March 4, 2018](#)

§ [Tưởng Nhớ NS Nguyễn Văn Đông – Feb 26, 2018](#)

Tác giả ghi Chú: hình của tôi. Muốn sử dụng: xin ghi rõ nguồn.

Nguồn: Internet eMail by MD Trịnh Tường Vân, TĐ50CTCT/SĐND-QLVNCH chuyển

Đăng ngày Thứ Tư, March 28, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH